

מה יש לך נגד קשקשים?

פירידקס

פירידקס שמפו — יעיל נגד קשקשים וגרווי עור הנובעים מכך. **פירידקס שמפו** הוא פיתוח מיוחד של מעבדות דר' פישר המתמחות בייצור תכשירים קוסמטיים בידע רפואי. **פירידקס שמפו** ריחני ונעים לשימוש. **פירידקס שמפו** מחטא את עור הראש ומנקה את השיער משומן, לכלוך ומקשקשים. **פירידקס שמפו** — דרשו אותו בבתי המרקחת ובפרפורמיות המובחרות ותופתעו גם אתם מייעילותו.

PYRIDEX Antidandruff Shampoo

מוצר של ד"ר פישר.

STEAHOUSE
אם סטייק
אז בסטייק האוס

מבחר עשיר של סלטים ומשקה קל-חובשי

דיונגוף 193 חל-אביב טל: 239209, 232386

קח את העניינים לידיים!

במקום בקורת שלילית תן דוגמא אישית

העלאת איכות החיים במדינה מתחילה מהדברים הקטנים והפשוטים התלויים בך כגון: נימוס, התחשבות, סבלנות, סובלנות, סבר פנים יפות ועוד ועוד...

נשמח לשמוע ממך

אזרחים למען איכות חיים ת.ד. 1097 נבטתיים

רכי אדם

שחרור הגבר

הזינגר הקליט, אמתרון שידר, והשופט פסק, הקלטה של מודעת פירסומת אינה זכאית להגנה של זכות יוצרים"

מודעה בעיתונים הכריזה בשנת 1977 על "שחרור הגבר", המעוניינים הפנו למיספר טלפון בתל-אביב. היתה זו ללא ספק מודעה מסקרנת. אין לדעת כמה אנשים התקשרו כדי לברר את זכויותיהם. אחד שהתקשר לאותו מיספר טלפון ואף הקליט את מה שנאמר לו היה יואל אסתרין, איש גלייזה"ל.

כמו בהרבה מקרים הסתבר גם כאן

עיתונאי אמתרון
איפה זכויות היוצרים

שאין זו עבודה רוחנית כלל, אלא פירסומת פשוטה. לחילופין טען השדרן שהטיפול שניתן להקלטה היה טיפול עיתונאי הוגן, וכי לא נגרם כל נזק כתוצאה משידור ההקלטה.

לא "מילחמה ושלום". שופט הש" לום יהושע אברבך החליט לבדוק את הצד המישפטי הטהור של המיקרה. לא נשמעו עדויות, וגובה הנזק נקבע לפי תצהיר שהגיש הלינגר עצמו.

השופט דן בכל מכלול הטענות. הוא קבע שאומנם נגרם להלינגר נזק בשחי של כארבעת אלפים לירות. הסכום שהור ציא עבור פירסום המודעות בעיתונים, אשר השידור ברדיו ביטל את ערכן המר שך לציבור. אולם בית-הדין קבע שהקלטה כשלעצמה אינה מוגנת לפי חוק זכויות-יוצרים, וכי תוכנה של ההקלטה האמורה אינו בגדר יצירה. אלא פירסומת פשוטה שאינה מוגנת. בית-הדין קבע על כן את תביעתו של הלינגר וזיכה את אמתרון ב-1500 לירות שכר טירחת עור-כיהדין.

אבל כבר נאמר כי הייקים הם עם קשה עורף. הלינגר ניצל את זכות הערעור, ערעורו נשמע לפני זמן קצר בבית-הדין פט המחוזי בתל-אביב. בפסק-הדין המגרי מק אשר נכתב על-ידי השופט חיים דבר רין ושהשופטים משה בן-דרור ושלמה לוי הצטרפו אליו, נקבע תקדים חדשני בעניין זכויות-יוצרים.

בית-הדין קבע כי חוק זכות-יוצרים אינו מגן על הקלטות כשלעצמן. ההגנה יכולה להיות על תוכנה של ההקלטה, וזאת לא טען כלל התובע בתביעתו. השאלה אם אפשר להתייחס לתוכן ההקלטה הן כאל יצירה סיפורית מקורית, שעליה מגן חוק זכויות-יוצרים נראתה לי שופטים מופרכת מעיקרה. אומנם כפיר-סומת ייתכן שהיתה זו מודעה מאתאמה, אבל היא עדיין רחוקה ממילחמה ושלום. גם דבורין חשב שנגרם נזק להלינגר על-ידי השידור, שהפחית מעוצמת המודעות שפירסם בעיתונים. אבל מאחר שלא מצא את עלית התביעה, שעליה יוכל המפרסם להתמקד, דחה גם הוא את התביעה וחייב את הלינגר בשכר הטירחת.

המסקנה מפסק-דין זה לגבי אנשי הר פירסום, היא כי לא כל מודעת פיר-סומת שאין בחיבורה משום תיחכום ואין בה שום ייחוד היתה מוגנת כיצירה מקורית סיפורית. וכי הקלטות כשלעצמן אינן מוגנות כלל לפי חוק זכויות-יוצרים.

מישפט

תעיה לזונה

עז אף רשימה ארוכה של הרשעות קודמות, זמתה תמר קטוע בחנינה. הסיבה — היא התחתנה וילדה תאומים

בשנת 1977 ניהלה תמר קטוע בית-בושת ברחוב פינסקר בתל-אביב. היה זה בי תקופת פריחתם של מכונייה-עיסוי, וגם תמר ניהלה מכון זה. שלוש נערות עבדו אצלה והכל הלך למישרין. באחת מהת-קפות החריצות של מישטרת תל-אביב נערכה תצפית על המכון, לקוחות יוצאים נחקרו, ועל שאלות המישטרה השיבו כי מלבד עיסוי קיבלו במכון שירותים נוספים. תמר נעצרה. הודתה במישטרה כי אם הקליינט שילם מספיק, היתה משלימה את העיסוי גם במגע מיני. תמר נשפטת בשנת 1978 לפני השופט דוד ולך, והורשעה. מכיוון שהיו לה הרשעות קודמות היא נידונה לשלושה חודשי מאסר בפועל.

הסניגורית כרמלה חנוך הגישה בשמה ערעור לבית-הדין העליון. עד שנשמע הערעור נישאה תמר לבחיר ליבה, ימאי יונוני-נוצרי. את הנישואין ערכה חברת-הכנסת שולמית אלוני, אשר גם חיברה למען הזוג את חוזה-הנישואין. בית-הדין העליון אומנם דחה את הערעור, אך המליץ בכל לב על כך שתמר תועסק בעבודות-חוק. באלו עבודות יכולה תמר לעסוק, לא פירט בית-הדין העליון.

בדי עבודות-חוק. כשבדיה המלצה זו פנתה כרמלה חנוך למפקד מישטרת מחוז תל-אביב, ניצב משה טימקין, על מנת שיאשר את המלצה. טימקין סרב. כרמלה מיהרה והגישה ערעור על החלטתו (המשך בעמוד 66)

כי רק המודעה היתה מגרה. למתקשר לאותו מיספר טלפון שבמודעה לא ענתה אלא מזכירה אוטומטית, שאמרה כי היא זו שתשחרר את הגבר מתלותו בטלפון. כל מי שרצה בשחרור כזה הוזמן להתקשר לכתובת ולטלפון מסויים, ולקבל שם טר-טם על רכישת מזכירה אוטומטית.

האיש שעמד מאחרי המודעה וההקלטה היה האיש שהתפרסם באחרונה בתור "היקה של המדינה", רלף הלינגר, מי שה גיש את הבג"ץ המפורסם בעניין שידור הטרס על הייקים בטלוויזיה. נראה כי הלינגר מוכן לצאת למישפטים לא רק בענייני הגנה על הייקים.

הוא שמע את השידור בגלייזה"ל, וחשב כי ניזוק. שכן, השידור השמיע את חלקה הראשון של ההקלטה, אשר דיבר במר כירה האוטומטית, אבל את החלק החשוב למפרסם, את מיספר הטלפון והכתובת, שבהם ניתן לרכוש את המזכירה המשת-רת, לא הזכירו בשידור.

הלינגר פנה לגלייזה"ל, ושם, לדבריו, הבטיחו לו לשדר שנית את ההקלטה ולציין את מקורה, אך לא עשו זאת. לכן, בסוף שנת 1977 הגיש הלינגר תבי עה לבית-הדין העליון בתל-אביב. הוא ביקש פיצוי עבור הנזק שנגרם לו בסך 4,250 ל"י. ועילת התביעה שלו היתה הפרת זכות יוצרים.

לדברי באי כוחו, מוגנת ההקלטה של הלינגר לפי חוק זכויות יוצרים, כיוון שהיא יצירה מקורית והושקעה בה עמל ומחשבה. השדרן, אם כך, הפר זכות זו כאשר השתמש בהקלטה ללא רשות. לכן, טענו באי כוחו, זכאי הלינגר לפיצוי.

אמתרון שכר גם הוא עורך-דין, והתי גונן. היתה זו תביעה חדשנית, שכן זכר יות-יוצרי לגבי הקלטה לא נדונו עדיין בישראל. איש הרדיו טען שההקלטה לא היתה בגדר יצירה מקורית, ולכן אינה מוגנת על-ידי זכות יוצרים. עוד נטען